Η πνευματική ειρήνη της καρδιάς (Άγιος Νικόδημος Αγιορείτης)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 12 Δεκεμβρίου, 2019

Ἡ καρδιά σου, ἀγαπητέ, κτίσθηκε ἀπὸ τὸν Θεὸ μόνο γιὰ τὸν σκοπὸ αὐτόν, δηλαδὴ γιὰ νὰ ἀγαπᾶται καὶ νὰ κατοικῆται ἀπὸ αὐτόν. Γι᾽ αὐτὸ καθημερινὰ σοῦ φωνάζει νὰ τοῦ τὴν δώσῃς: «*Υἱέ, δός μου τὴν καρδιά σου*» (Παρ. 23,26).

Ἐπειδὴ ὅμως **ὁ Θεὸς εἶναι ἡ εἰρήνη** ποὺ εἶναι ἀνώτερη ἀπὸ κάθε νοῦ, **πρέπει ἡ καρδιὰ ποὺ πρόκειται νὰ τὸν δεχθῆ, νὰ εἶναι εἰρηνικὴ** καὶ ἀτάραχη, ὅπως εἶπε ὁ Δαβίδ: «Ἐγενήθη ὁ τόπος σου ἐν εἰρήνῃ» (Ψαλμ. 75, 2).

Γι᾽ αὐτὸ πρέπει πρῶτα ἀπὸ ὅλα νὰ στερεώσῃς τὴν καρδιά σου σὲ μία εἰρηνικὴ κατάστασι, ὥστε ὅλες σου οἱ ἐξωτερικές σου ἀρετὲς νὰ γεννιῶνται ἀπὸ τὴν εἰρήνη αὐτὴ καὶ ἀπὸ τὶς ἄλλες ἐσωτερικὲς ἀρετές, ὅπως εἶπε ἐκεῖνος ὁ μέγας **ἡσυχαστὴς Ἀρσένιος**: «Φρόντισε ὥστε ὅλη σου ἡ ἐσωτερικὴ ἐργασία νὰ εἶναι σύμφωνα μὲ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ καὶ νὰ νικήσῃς τὰ ἐξωτερικὰ πάθη».

Διότι κι ἂν οἱ σωματικὲς σκληραγωγίες καὶ ὅλες οἱ ἀσκήσεις μὲ τὶς ὁποῖες ἀσκεῖται τὸ σῶμα εἶναι ἄξιες ἐπαίνου, ὅταν εἶναι μὲ διάκρισι καὶ μέτριες, ὅπως ἁρμόζει στὸ πρόσωπο ποὺ τὶς κάνει, ὅμως ἐσὺ ποτὲ δὲν θὰ ἀποκτήσῃς καμία ἀληθινὴ ἀρετὴ μόνο διὰ μέσου τῶν ἀρετῶν ποὺ ἀναφέρθηκαν προηγουμένως, παρὰ ματαιότητα καὶ κενοδοξία, ἂν καὶ οἱ ἀσκήσεις αὐτὲς δὲν παίρνουν δύναμι καὶ ζωὴ καὶ δὲν κυβερνοῦνται ἀπὸ τὶς ἐσωτερικὲς καὶ ψυχικὲς ἀρετές.

Ἡ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο παρὰ ἕνας πόλεμος καὶ πειρασμὸς συνεχής, ὅπως εἶπε καὶ ὁ Ἰώβ: «*Δὲν εἶναι ἕνα πειρατήριο ἡ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου πάνω στὴ γῆ;*» (7,1). Λοιπὸν ἐξ αἰτίας τοῦ πολέμου αὐτοῦ ἐσὺ πρέπει πάντοτε νὰ εἶσαι ἄγρυπνος καὶ νὰ προσέχῃς πολὺ καὶ νὰ παρατηρῇς τὴν καρδιά σου νὰ εἶναι πάντοτε **εἰρηνικὴ** καὶ ἀναπαυμένη.

Καὶ **ὅταν σηκώνεται ὁποιοδήποτε κῦμα ταραχῆς στὴν ψυχή σου, νὰ παραμένῃς πρόθυμος γιὰ νὰ ἡσυχάζῃς καὶ νὰ εἰρηνεύῃς ἀμέσως τὴν καρδιά σου** μὴ ἀφήνοντάς την νὰ ἀλλάξῃ πορεία καὶ νὰ καταστραφῆ ἀπὸ τὴν ταραχὴ ἐκείνη.

Γιατὶ ἡ καρδιὰ τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ὅμοια μὲ τὸ βαρίδι τοῦ ὡρολογιοῦ καὶ μὲ τὸ τιμόνι τοῦ καραβιοῦ.

Καὶ ὅπως ὅταν κάποιο βαρίδι τοῦ ὡρολογιοῦ ξεκρεμασθῆ ἀπὸ τὴν θέσι του ἀμέσως κινοῦνται καὶ ὅλοι οἱ τροχοί, καὶ ὅταν τὸ τιμόνι δὲν πάρη καλὴ στροφή, τότε ὅλο τὸ καράβι φεύγει ἀπὸ τὴν κανονική του πορεία, τὸ ἴδιο συμβαίνει καὶ μὲ τὴν καρδιά: **ὅταν μία φορὰ ταραχθῆ, ἀμέσως συγκινοῦνται ὅλα τὰ ἐσωτερικὰ καὶ ἐξωτερικὰ ὄργανα τοῦ σώματος καὶ ὁ ἴδιος ὁ νοῦς βγαίνει ἀπὸ τὴ σωστή του κίνησι καὶ τὸν ὀρθὸ λόγο του**.

Γι᾽ αὐτὸ **πρέπει πάντοτε νὰ εἰρηνεύῃς τὴν καρδιά σου, κάθε φορὰ ποὺ τύχει κάποια ἐνόχλησι καὶ σύγχυσι ἐσωτερική**, εἴτε τὴν ὥρα τῆς προσευχῆς, εἴτε σὲ κάθε ἄλλον καιρό.

Καὶ νὰ γνωρίζῃς τὸ ἑξῆς· τότε ξέρεις νὰ προσεύχεσαι καλά, ὅταν γνωρίζῃς νὰ ἐργάζεσαι καλὰ καὶ νὰ παραμένῃς εἰρηνικός, διότι καὶ ὁ ἀπόστολος παραγγέλλει νὰ προσευχώμαστε εἰρηνικά, χωρὶς ὀργὴ καὶ διαλογισμοὺς (Α΄ Τιμ. 2,8).

Ἔτσι σκέψου ὅτι **κάθε ἐργασία σου πρέπει νὰ γίνεται μὲ εἰρήνη, γλυκύτητα καὶ χωρὶς βία**.

Μὲ συντομία, **ὅλη γενικὰ ἡ ἄσκησις τῆς ζωῆς σου πρέπει νὰ γίνεται γιὰ νὰ ἔχῃς εἰρήνη στὴν καρδιά σου** καὶ νὰ μὴ συγχίζεται καὶ στὴ συνέχεια μὲ τὴν εἰρήνη αὐτὴ νὰ ἐκτελῇς ὅλα σου τὰ ἔργα μὲ εἰρήνη καὶ πραότητα, ὅπως ἔχει γραφῇ: «*Τέκνο μου μὲ πραότητα νὰ ἐκτελῇς τὰ ἔργα σου*» (Σείρ. 3, 17), γιὰ νὰ ἀξιωθῇς τοῦ μακαρισμοῦ τῶν πράων ποὺ λέγει: «*Μακάριοι ὅσοι φέρονται μὲ πραότητα στοὺς ἄλλους, διότι αὐτοὶ θὰ κληρονομήσουν τὴν γῆ τῆς ἐπαγγελίας*» (Ματθ. 5, 5).

(Πηγή: askitikon.eu*)*